

Når man kommer til de ellers spændende kapitler om strategier mod fattigdom, sidder man derfor med en lidt uafklaret opfattelse af, hvad det er for en fattigdom, der skal bekæmpes.

Måske skyldes de ovennævnte mangler, at bogen sigter på undervisningssituationer i »brede sammenhænge«, hvor videnskabelige begrebsafklaringer hurtigt bliver for akademiske. Som undervisningsgrundlag i for eksempel gymnasiet leverer bogen en række gode debatoplæg, men desværre får den – trods de gode intentioner – nok ikke skubbet meget til dansk socialforskning.

Peter Lauritzen
stud. scient. pol.

Christer Jönsson, Ole Elgström, Magnus Jerneck, *Internationell Politik*, Lund: Studentlitteratur, 1986, 156 s.

I serien Studentlitteratur udgivet ved universitetet i Lund har Christer Jönsson, Ole Elgström og Magnus Jerneck forfattet en lille, men udmærket introduktionsbog til studiet af international politik.

Bogen prætenderer på ingen måde at ville levere et teoretisk skoleridt. I stedet må den siges fuldt ud at leve op til tilsagnet i forordet om at præsentere de intellektuelle redskaber, der skal kunne gøre læseren interesseret i at fortsætte med mere klassiske fremstillinger. Bogen har, hævder forfatterne, til formål at fremstille forskellige aspekter af studiet og at vaccinere mod letkøbte teorier. Forordets formuleringer er velvalgte.

Bogen er kort. Den har på visse punkter et kompendiums karakter. Til tider fristes man til at tro, at der er tale om konsoliderede noter fra forelæsninger.

Bogen er velstruktureret. Der er et kort indledningskapitel, og de efterfølgende kapitler falder i tre dele. Først behandles aktørerne i international politik, derefter interaktionen og til sidst det internationale system som sådan. Fremstillingen i et kapitel bygger som regel på et par klassikere. Efter hvert kapitel er der en udmærket oversigt over og kort omtale af klassikere inden for kapitlets emne. Det gælder generelt, at bogen står i gæld til den angelsaksiske litteratur.

Fremstillingen er meget traditionel. Multikausalitet er det gennemgående tema. Der præsenteres det ene begreb efter det andet. Efter hver præsentation gives der eksempler fra historien. Som sådan er bogen absolut repræsentativ for flertallet af fremstillinger inden for disciplinen. Der gøres ikke forsøg på at opbygge de store teorier. Det tjener til bogens fordel, at dens begrebsdiskussion er meget klar. Absolut bedre end normalt for introduktionsbøger af et tilsvarende omfang.

Bogen har både fordele og svagheder. Det største plus ved den er, at den er kort, velskrevet og pædagogisk. Svagheden er, at den til tider skøjter for let hen over ganske væsentlige problemstillinger. Således savner anmelderen en mere udførlig omtale af forholdet mellem politik og økonomi. En problemstilling, der des-

Når man kommer til de ellers spændende kapitler om strategier mod fattigdom, sidder man derfor med en lidt uafklaret opfattelse af, hvad det er for en fattigdom, der skal bekæmpes.

Måske skyldes de ovennævnte mangler, at bogen sigter på undervisningssituationer i »brede sammenhænge«, hvor videnskabelige begrebsafklaringer hurtigt bliver for akademiske. Som undervisningsgrundlag i for eksempel gymnasiet leverer bogen en række gode debatoplæg, men desværre får den – trods de gode intentioner – nok ikke skubbet meget til dansk socialforskning.

Peter Lauritzen
stud. scient. pol.

Christer Jönsson, Ole Elgström, Magnus Jerneck, *Internationell Politik*, Lund: Studentlitteratur, 1986, 156 s.

I serien Studentlitteratur udgivet ved universitetet i Lund har Christer Jönsson, Ole Elgström og Magnus Jerneck forfattet en lille, men udmærket introduktionsbog til studiet af international politik.

Bogen prætenderer på ingen måde at ville levere et teoretisk skoleridt. I stedet må den siges fuldt ud at leve op til tilsagnet i forordet om at præsentere de intellektuelle redskaber, der skal kunne gøre læseren interesseret i at fortsætte med mere klassiske fremstillinger. Bogen har, hævder forfatterne, til formål at fremstille forskellige aspekter af studiet og at vaccinere mod letkøbte teorier. Forordets formuleringer er velvalgte.

Bogen er kort. Den har på visse punkter et kompendiums karakter. Til tider fristes man til at tro, at der er tale om konsoliderede noter fra forelæsninger.

Bogen er velstruktureret. Der er et kort indledningskapitel, og de efterfølgende kapitler falder i tre dele. Først behandles aktørerne i international politik, derefter interaktionen og til sidst det internationale system som sådan. Fremstillingen i et kapitel bygger som regel på et par klassikere. Efter hvert kapitel er der en udmærket oversigt over og kort omtale af klassikere inden for kapitlets emne. Det gælder generelt, at bogen står i gæld til den angelsaksiske litteratur.

Fremstillingen er meget traditionel. Multikausalitet er det gennemgående tema. Der præsenteres det ene begreb efter det andet. Efter hver præsentation gives der eksempler fra historien. Som sådan er bogen absolut repræsentativ for flertallet af fremstillinger inden for disciplinen. Der gøres ikke forsøg på at opbygge de store teorier. Det tjener til bogens fordel, at dens begrebsdiskussion er meget klar. Absolut bedre end normalt for introduktionsbøger af et tilsvarende omfang.

Bogen har både fordele og svagheder. Det største plus ved den er, at den er kort, velskrevet og pædagogisk. Svagheden er, at den til tider skøjter for let hen over ganske væsentlige problemstillinger. Således savner anmelderen en mere udførlig omtale af forholdet mellem politik og økonomi. En problemstilling, der des-

værre ofte er undervurderet af politologer. Man fristes til at citere Stanley Hoffman, der i forordet til *Gulliver's Troubles or the Setting of American Foreign Policy* ærligt erklærer, at han fuldt ud er klar over økonomiens betydning for amerikansk udenrigspolitik og interesseret heri, men da han ikke mener at kunne yde et substantielt bidrag til forståelsen heraf, dropper han helt omtalen af det. Noget lignende synes at gælde for denne bog. Under alle omstændigheder burde problemstillingen opprioriteres.

Dernæst kunne man forvente, at der blev lagt større vægt på en omtale af udenrigspolitiske modeller. Statsadfærden får de fleste ord med på vejen.

Større omtale kunne man også have forventet af sektorstudierne eller sagsområderne inden for disciplinen. Eksempler herpå er sikkerhedspolitik generelt, men også emner som våbenkontrol, militær strategi mv. Behandlingen af disse emner er relativt tynd. Det kan i og for sig undre i betragtning af, at det er inden for sagsområderne, at der i disse år sker de største fremskridt. Man behøver blot at erindre om den mængde af litteratur, der er udkommet om for eksempel våbenkontrol – og den indflydelse visse forfatters fremstillinger og teorier har haft på ganske centrale beslutningstagere.

Som altid i oversigtsbøger af denne karakter falder man over afsnit eller eksempler, som man er uenige i. Nogle af eksemplerne nikker man genkendende til. Intet rykker dog ved helhedsindtrykket af en kort og pædagogisk introduktionsbog. Det nærliggende spørgsmål er imidlertid, om den ikke er for elementær til at kunne bruges på statskundskabsstudiet. Den synes at falde et sted mellem dette og gymnasiet.

Carsten Søndergaard
Udenrigsministeriet

Torben Beck Jørgensen, *Magtens Spejl*, København: Nyt fra Samfundsvidenskabernes, 1986, 248 s.

Magtens Spejl er et forsøg på at nå en videnskabelig erkendelse ved at benytte sig af andres erkendelser – digternes. Man tager en række digterværker, der mere eller mindre handler om offentlige myndigheder, og ser på, hvad værkerne mener om bureaukratier og institutioner. Nyt land for samfundsforskningen?

Forfatteren nævner, at han har måttet tage hensyn til såvel den anvendte skønlitteratur som til sin forskning og håber i denne forbindelse, at både Kejseren og Gud er tilfredse. Om også anmelderen som en tredje magt er det, vil fremgå af det følgende!

Anmelderen er embedsmand, men føler sig ikke forpligtet til at levere en administrationsteknisk anmeldelse, dertil er bogens emne alt for vidtfavnende.

Først nogle umiddelbare indtryk: man er godt tilpas med bogen, der synes båret af sympati med menneskene, deres dårskaber til trods, og fremstillingen er behagelig fri for dødsenstrist organisationsteori, også i forfatterens ræsonnementer